

[Forsvarsministeren.]

Mennesker paa den bedst mulige Maade. Og nu er jeg glad ved at høre, at ogsaa de Konservative har Forstaaelsen af de Vanskeligheder, der kan beredes disse Mennesker.

Men naar det ærede Medlem derefter talte om de Mangler, der var ved dette Forslag — der stod ikke noget om Opgaven o. s. v. — ja, saa er i Virkeligheden alt det, det ærede Medlem herom sagde, en eneste Kritik af de Konservative i Landstinget, der ikke har gjort det aller-allerringeste Forsøg paa at faa de Ting ind, som det ærede Medlem erklærer skulde mangle — ikke det aller-allerringeste Forsøg.

Det ærede Medlem talte om vort Ansvar for denne Ordning, men han stod jo selv og sagde, at Ordningen af 1922 var ganske uholdbar. Den har de Konservative som bekendt hele Ansvaret for, dør stemte vi mod, og derfor kan jeg forstaa, at Ansvaret ikke er saa vanskeligt at bære paa den Maade, man her taler om det.

Det ærede Medlem sagde med Hensyn til Flaaden, at man kan umulig bære det Ansvar at sætte Skibe ud i en Krigssituation, saadan som Flaaden nu er indrettet. Jeg er ganske enig med ham, men den Flaade har de Konservative og Venstre ene Ansvaret for. Det er rigtigt, det vilde være ganske uforsvarligt at sætte den ud i en Krigssituation, at sætte Skibe ud til Forsvarsopgaver.

Det ærede Medlem talte saa stærkt om den utilstrækkelige Nybygningskonto. Det er nu ikke nye Ord, for det, de Konservative nu siger, blev Ord til andet sagt fra vor Side og fra radikal Side i 1922, da de Konservative stemte for Ordningen. Det kan altsaa ikke nytte, at det ærede Medlem kommer alt for højt op, for Udtalelserne rammer ham selv.

Derefter spurgte det ærede Medlem, hvad der menes med Bestemmelsen i § 64. Den har jeg ikke sat ind, jeg har ikke, hverken direkte eller indirekte, haft ringeste Andel i den. Og hvilken Virkning den vil faa, kan jeg fornuftigvis ikke sige her, for der er i Marineledelsen ingen Bestemmelse taget om, hvordan Ordningen skal blive, før den er vedtaget. Men naar det ærede Medlem er enig med mig i, at det vilde være uforsvarligt at sætte Flaaden ud i en Krigssituation, tror jeg, at det ærede Medlem ogsaa let kan blive enig med mig om, at saa behøver man ikke at stille saa store Krav til den Mand, der skal staa som den øverste Leder, som hvis der var Tale om en Kampflaade.

Det ærede Medlem sluttede med at sige,

at det, vi her foretog os, vilde blive i aller-højeste Grad skæbnesvangert. Maa jeg ikke minde det ærede Medlem om, at Ordningen her er til 35½ Mill. Kr. Den konservative Talsmand i Landstinget erklærede, at hvis vi vilde lægge 1½ Mill. Kr. til, var de Konservative efter hans sikre Overbevisning parate til at stemme for Ordningen. Saa frygtelig skæbnesvangert kan det vel ikke være, naar de Konservative har den Opfattelse (*Christmas Møller*: Det er fuldkommen urigtigt!). Medmindre der da er en Uoverensstemmelse mellem de Konservative i Folketing og Landsting! Det kan jeg ikke sige, men Udtalelsen faldt, den vedstod Ordføreren sig dér, og hvis det kun er 1½ Mill. Kr., det drejer sig om, kan det vel ikke være alt for skæbnesvangert.

Jeg har et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem talte urimelig længe og spændte os paa Pinebænken. Til en Begyndelse forkætrede han Forslaget, og jeg tænkte: Saa, nu skal det sables ned — og efter at det ærede Medlem havde været næsten en Verden rundt — jeg ved snart ikke den Verdensdel, han ikke havde været i, og han havde fundet Ynk og Elendighed næsten alle Vegne, det eneste, der kunde sætte ham i Humør, var Japans Optrædenovre i Østen, det tiltalte det ærede Medlem i nogen Grad, ellers var det lutter Daarlighed, han havde oplevet paa hele sin Vandring Verden rundt — ender han alligevel med at stemme for det.

I 1922 betegnede det ærede Medlem den Ordning, vi lever under, som Svindel, Svindel og atter Svindel. Det ærede Medlem siger nu, at det er Socialdemokratiet, ikke Venstre, men Socialdemokratiet, der har Ansvaret for den Ordning, som han nu vil stemme for. Og saa siger han, at det er den daarligste Forsvarsminister, vi nogen Sinde har haft. Jeg synes jo, at det ærede Medlem, som vil hævde, at vi har hele Ansvaret for Ordningen, og som samtidig siger, at han kan stemme for den, skulde faa en lille Smule Konsekvens i sine Udtalelser.

Det ærede Medlem sagde, at det blev et kunstigt Flertal, der her skulde stemme. Det bliver jo i hvert Fald ikke mindre kunstigt, hvis vi skal have det ærede Medlem med os denne Gang. Det var vi ikke forberedt paa, men der bliver jo immer noget nyt, som der er blevet sagt. Jeg havde næsten troet, vi skulde have været forskaanet for det ærede Medlem, men det er jo ganske ubestemmeligt, hvor man træffer ham i saadanne Situationer. Al den Kritik, det ærede Medlem kom med — ja, jeg maa